

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 77.841/1

van 4 juli 2025

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, voor de omzetting van de BBT-conclusies voor gangbare systemen voor gemeenschappelijk(e) behandeling en beheer van afgassen in de chemiesector’

Op 10 juni 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, voor de omzetting van de BBT-conclusies voor gangbare systemen voor gemeenschappelijk(e) behandeling en beheer van afgassen in de chemiesector’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 1 juli 2025. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Benjamin MEEUSEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 juli 2025.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot het actualiseren van titel II en titel III van het VLAREM¹ door de toevoeging van de bijkomende sectorale milieuvorwaarden voor de gangbare systemen voor gemeenschappelijke behandeling en beheer van afgassen in de chemiesector naar aanleiding van de conclusies over de best beschikbare technieken die op grond van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 ‘inzake industriële emissies’ werden vastgesteld bij uitvoeringsbesluit (EU) 2022/2427 van de Europese Commissie van 6 december 2022 ‘tot vaststelling, op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies, van de conclusies over de beste beschikbare technieken (BBT-conclusies) voor gangbare systemen voor gemeenschappelijk(e) behandeling en beheer van afgassen in de chemiesector’.

De artikelen 2 tot 26 van het ontwerp strekken tot wijziging van titel II van het VLAREM. Naast de invoeging en aanpassing van enkele definities, voorziet het ontwerp in de aanpassing van de algemene milieuvorwaarden zoals bedoeld in deel 4 van titel II van het VLAREM en in wijzigingen aan de sectorale milieuvorwaarden voor chemicaliën² en gevaarlijke stoffen³. De algemene emissiegrenswaarden voor lucht, het meet- en beheersprogramma voor fugatieve VOS-emissies en de sectorale lozingsvoorwaarden voor bedrijfsafvalwater vormen eveneens het voorwerp van de ontworpen wijzigingen.

De artikelen 29 tot 99 van het ontwerp strekken tot wijziging van titel III van het VLAREM en implementeren de BBT-conclusies uit het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/2427.

Artikel 100 van het ontwerp strekt tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding, die voor een aantal ontworpen artikelen wordt vastgesteld op 12 december 2026.

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 ‘houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’ en besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 ‘houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvorwaarden voor GPBV-installaties’.

² Rubriek 7 van de indelingenlijst.

³ Rubriek 17 van de indelingenlijst.

RECHTSGROND

3. Het ontwerp zoekt rechtsgrond in de artikelen 5.4.1, 5.4.3, § 1, en 5.6.2 van het DABM.⁴

3.1. Luidens artikel 5.4.1 van het DABM stelt de Vlaamse Regering de algemene en sectorale milieuvoorwaarden vast. Op grond van artikel 5.4.3, § 1, van het DABM bepaalt de Vlaamse Regering de wijze waarop de best beschikbare technieken vastgesteld worden. Het ontwerp ontleent rechtsgrond aan voornoemde bepalingen.⁵

3.2. Evenwel valt niet in te zien hoe artikel 5.6.2 van het DABM als rechtsgrond kan dienen voor de ontworpen regeling, vermits de machtiging daarin aan de Vlaamse Regering geen betrekking heeft op het vaststellen van algemene of sectorale milieuvoorwaarden, en enkel verband houdt met de erkenningsplicht en de kennisgevingsplicht voor functies, opleidingen en handelingen bedoeld in het DABM. Hierover ondervraagd, bevestigt de gemachtigde dat het ontwerp geen rechtsgrond aan deze bepaling ontleent.

VORMVEREISTEN

4.1. De vraag rijst of het voorliggende ontwerp als een plan of programma in de zin van artikel 2, a), van de SMB-richtlijn⁶ moet worden opgevat, waarvoor overeenkomstig artikel 3, lid 1, van die richtlijn een milieubeoordeling moet worden uitgevoerd voor zover het aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Volgens artikel 3, lid 2, a), van die richtlijn, geldt die verplichting voor alle plannen en programma's die voorbereid worden met betrekking tot, onder meer, industrie en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de projecten genoemd in de bijlagen I en II bij richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 'betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten'.

⁴ Het decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid'.

⁵ Vergelijk: adv.RvS 76.447/16 van 3 juni 2024 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2024 'tot wijziging van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor de textielindustrie', opmerking 3; adv.RvS 70.739/1 van 19 januari 2022 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 1 april 2022 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen', opmerking 3; adv.RvS 70.740/1 van 18 januari 2022 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 1 april 2022 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor afvalverbranding', opmerking 3; adv.RvS 69.387/1 van 8 juni 2021 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2021 'tot wijziging van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor de voedingsmiddelen-, dranken- en zuivelindustrie', opmerking 3.

⁶ Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 'betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's'.

4.2. In het verslag aan de Vlaamse Regering worden de redenen voor het niet-uitvoeren van een plan-MER uiteengezet. De stellers van het ontwerp zijn van oordeel dat het vaststellingsproces op het niveau van de Europese Unie reeds heeft plaatsgevonden, zodat er thans geen sprake is van het vaststellen van een ‘plan of programma’.

De argumentatie hiervoor van de stellers van het ontwerp in de nota aan de Vlaamse Regering ligt in de lijn van die waarop een beroep is gedaan met betrekking tot het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering dat het voorwerp heeft uitgemaakt van advies 69.387/1 van de afdeling Wetgeving van 8 juni 2021.⁷ De afdeling Wetgeving heeft daarover het volgende opgemerkt:

“Volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft het begrip ‘plannen en programma’s’ betrekking (...) op iedere handeling die, door vaststelling van op de betrokken sector toepasselijke regels en controleprocedures, een heel pakket criteria en modaliteiten vaststelt voor de goedkeuring en de uitvoering van één of meerdere projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben’.³ Het Hof voegt er aan toe dat het begrip ‘plannen en programma’s’ ook betrekking kan hebben op normatieve handelingen die bij wet of besluit zijn vastgesteld.⁴ In arrest C-24/19 van 25 juni 2020 bevestigde het Hof van Justitie dat een besluit van de Vlaamse Regering kan worden aangemerkt als een plan opgesteld of vastgesteld door een instantie op nationaal, regionaal of lokaal niveau. Bovendien verduidelijkte het Hof dat een maatregel moet worden beschouwd als ‘voorgeschreven’ zodra de bevoegdheid om de maatregel vast te stellen haar rechtsgrondslag vindt in een specifieke bepaling, ook al bestaat er strikt genomen geen enkele verplichting om die maatregel te nemen.

Het Grondwettelijk Hof gaat er wel van uit dat oordelen dat elke wetgeving en elke regelgeving die aanzienlijke effecten op het milieu kan hebben, overeenkomstig richtlijn 2001/42/EG aan een milieubeoordeling zou moeten worden onderworpen, niet overeenstemt met het doel van de Europese wetgever, die beoogt dat bepaalde plannen en programma’s die aanzienlijke effecten op het milieu kunnen hebben overeenkomstig die richtlijn aan een milieubeoordeling worden onderworpen.

In de Nota aan de leden van de Vlaamse Regering wordt toegelicht waarom, op grond van arrest C-24/19 van het Hof van Justitie, voor het voorliggende ontwerp geen milieubeoordeling moet worden opgesteld op grond van de volgende redenering:

‘In zoverre moet aangenomen worden dat regelgeving onder de werkingssfeer van de plan-m.e.r.- regelgeving kan vallen, wordt voor dit besluit nagegaan of een milieueffectrapportage vereist is. Met voorliggend besluit worden op Europees niveau vastgelegde BBT-conclusies opgenomen in de Vlaamse regelgeving. De vaststelling van het kader voor de toekenning van toekomstige vergunningen is dus op Europees niveau gebeurd. Aangezien de wetgevende normen in titel III van het VLAREM een omzetting zijn van op Europees niveau vastgelegde BBT-conclusies, die volgens de Richtlijn Industriële Emissies bindend zijn voor de lidstaten, heeft de Vlaamse regelgever een zeer beperkte beleidsmarge. Door met voorliggend besluit de verplichting na te komen om het Europees kader in het Vlaamse Gewest afdwingbaar te maken, wordt geen plan vastgesteld dat aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Omwille van het voorgaande kan er geconcludeerd worden dat voor dit besluit geen plan-MER of plan-m.e.r.-screening vereist is.’

⁷ Zie ook adv.RvS 70.740/1 van 18 januari 2022 , opmerking 5.

In essentie komt de aangehaalde redenering erop neer dat met de ontworpen regeling verplicht Europese regelgeving wordt omgezet waarbij het Vlaamse Gewest weinig beleidsmarge heeft, zodat ermee geen plan wordt vastgesteld dat aanzienlijke milieueffecten kan hebben, waarbij niet wordt uitgesloten dat de regeling geldt voor inrichtingen/activiteiten die ressorteren onder richtlijn 2011/92/EU.

Het is niet duidelijk hoe men tot deze redenering komt op grond van het arrest C-24/19 van het Hof van Justitie, nu het Hof in zijn oordeel nergens ingaat op het belang van een brede beleidsmarge om te kunnen spreken van ‘een plan dat aanzienlijke milieueffecten kan hebben’.

Nog daargelaten de vraag waarom een regeling ter omzetting van een richtlijn geen milieueffecten zou kunnen hebben, dient te worden opgemerkt dat, vermits het niet uitgesloten is dat de omzetting van eenzelfde richtlijn in diverse lidstaten verschillende effecten kan hebben, het juist in het geval van een omzetting van een richtlijn van belang is om na te gaan welke effecten op het milieu deze heeft in een specifieke lidstaat of specifiek deelgebied van een lidstaat. Bovendien dient te worden beklemtoond dat in de ontworpen regeling wel degelijk een beleidsmarge voorhanden is aangezien de BBT's referentiewaarden geven met telkens een maximum en minimum en de Vlaamse Regering ervoor gekozen heeft om de maximumwaarden op te nemen in het ontwerp.”

4.3. Ondervraagd over het feit dat de omzetting van BBT-conclusies niet noodzakelijk impliceert dat het ontwerp uitgesloten is van de plan-MER-plicht, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“Zoals uitvoerig gemotiveerd in punt 1.C van de nota VR, betreft voorliggend besluit tot omzetting van de BBT-conclusies in VLAREM geen opstelling en vaststelling van een plan of programma door een instantie op nationaal, regionaal of lokaal niveau conform artikel 2, a), eerste streepje van de plan-m.e.r.-richtlijn. Gezien het ontwerp van besluit geen plan of programma betreft conform artikel 2, a), eerste streepje van de plan-m.e.r.-richtlijn, zijn de bepalingen van deze richtlijn niet van toepassing op het ontwerp van besluit. Dit heeft als gevolg dat artikel 3, lid 5 van de plan-m.e.r.-richtlijn, dat stelt dat voor de in de leden 3 en 4 van artikel 3 van de plan-m.e.r.-richtlijn bedoelde plannen of programma's moet onderzocht worden of dat plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben, niet van toepassing is op het ontwerpbesluit.

Tot op heden is er geen rechtspraak gekend die tot een andere conclusie doet besluiten.”

4.4. Bovendien moet worden opgemerkt dat het ontwerp op bepaalde punten afwijkingen vertoont van de BBT-conclusies, onder meer door de technieken voorgeschreven door de BBT-conclusies niet over te nemen in het ontwerp.

Ook moet erop worden gewezen dat het ontwerp niet alleen voorziet in sectorale en algemene vergunningsvoorwaarden voor de GPBV-installaties zoals bedoeld in de punten 4.1 tot en met 4.6 van bijlage I bij richtlijn 2010/75/EU⁸, maar bijkomend strekt tot invoering van

⁸ Dit is het toepassingsgebied van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/2427.

algemene en sectorale milieuvorwaarden voor een ruimer spectrum van ingedeelde inrichtingen of activiteiten bedoeld in titel II van het VLAREM.⁹

De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

“De elementen uit het voorliggend ontwerpbesluit kunnen op bepaalde punten inderdaad (beperkte) afwijkingen vertonen van de letterlijke teksten van de BBT-conclusies. Er zijn verschillende redenen waarom de omzetting dus niet geheel beperkt is tot een integrale (100% letterlijke) overname daarvan. De meeste van de beperkte aanpassingen betreffen aanpassingen om te komen tot concrete, duidelijke en handhaafbare bepalingen, daar waar de BBT-conclusies eerder vaag blijven. Daarnaast wordt bij de omzetting ook rekening gehouden met mogelijk reeds bestaande, en van toepassing zijnde VLAREM II bepalingen, die mogelijk strenger zouden zijn dan wat in de BREF is opgenomen. Bij de omzetting van de BBT-conclusies is het niet wenselijk om het algemeen geldend beschermingsniveau dat de bepalingen van VLAREM II biedt ten aanzien van alle bedrijven (GPBV en niet-GPBV), specifiek voor de GPBV-bedrijven (als zijnde bedrijven met potentieel een grote milieu-impact) te verlagen met bv een hogere emissiegrenswaarde uit de BBT-conclusies.

In de algemene toelichting van het VVR is ook opgenomen dat als de BBT een milieuprestatieniveau voorschrijft, er dan geen technieken worden opgenomen in titel III van het VLAREM (tenzij er specifieke argumenten zijn om bepaalde technieken toch expliciet te vermelden). De BBT wordt dan via bindende (emissie)grenswaarden geïmplementeerd. Doelvoorschriften primeren zo op middelvoorschriften. Dit kan verklaren waarom de omzetting van de BBT-conclusies niet integraal en letterlijk zijn overgenomen.

In de tabel die opgenomen is in het VVR vanaf pagina 25 is bij elk artikel in de toelichting opgenomen op welke manier de al dan niet letterlijke omzetting van de BBT-conclusies naar het VLAREM gebeurde.

De beperkte afwijkingen van de letterlijke teksten van de BBT-conclusies zorgen er niet voor dat deze bepalingen geen omzetting meer zouden zijn van de BBT-conclusies. We komen ook op dat punt niet tot een andere conclusie mbt plan-m.e.r.-plicht.”

4.5. De toelichting van de gemachtigde voegt weinig toe aan de uiteenzetting in het verslag aan de Vlaamse Regering die in lijn is met de verantwoording die het voorwerp was van advies 69.387/1. De Vlaamse Regering maakt bijgevolg niet aannemelijk waarom de ontworpen regeling geen “aanzienlijke milieueffecten” tot gevolg zou kunnen hebben. Evenmin vormt haar redenering een deugdelijk argument om aan te nemen dat de ontworpen regeling geen plan of programma kan inhouden in de zin van de SMB-richtlijn.

Indien de Vlaamse Regering van mening is dat zij voor dit ontwerp geen milieueffectenbeoordeling moet laten verrichten, dient ze overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de SMB-richtlijn aan te tonen dat de ontworpen regeling effectief geen aanzienlijke milieueffecten heeft, hierbij rekening houdend met de in bijlage II van de richtlijn vermelde criteria. Tevens

⁹ Enerzijds door te voorzien in de wijziging van de algemene milieuvorwaarden zoals bedoeld in deel 4 van titel II van het VLAREM (de artikelen 2 tot 12 van het ontwerp), anderzijds door wijzigingen door te voeren aan de sectorale milieuvorwaarden voor chemicaliën (rubriek 7 van de indelingenlijst) en gevaarlijke stoffen (rubriek 17 van de indelingenlijst) (de artikelen 13 tot 20 van het ontwerp). Het ontwerp strekt ook tot wijziging van de algemene emissiegrenswaarden voor lucht, het meet- en beheersprogramma voor fugatieve VOS-emmissies en de sectorale lozingsvoorwaarden voor bedrijfsafvalwater.

zouden deugdelijke argumenten moeten kunnen worden ingeroepen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling geen plan of programma kan inhouden in de zin van artikel 2, a), eerste streepje, van de SMB-richtlijn, in het bijzonder voor die aspecten van de regeling die de loutere omzetting van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/2427 te buiten gaan. Het verdient aanbeveling om het verslag aan de Vlaamse Regering aan te vullen met een verantwoording, wat deze aspecten betreft.

ALGEMENE OPMERKINGEN

De niet-omzetting van technieken om emissies te reduceren

5.1. Het ontwerp ziet in het algemeen af van de omzetting van de technieken voorgeschreven door uitvoeringsbesluit (EU) 2022/2427. Bij wijze van voorbeeld wordt verwezen naar de technieken uit BBT 12 – omgezet door artikel 99, met het ontworpen artikel 3.19.2.5.7 van titel III van het VLAREM – die voorschrijven op welke wijze de vermindering van geleide PCDD-/PCDF-emissies naar lucht afkomstig van de thermische behandeling van afgassen die chloor en/of gechloreerde verbindingen bevatten, kan worden gerealiseerd. Dat is eveneens het geval voor de ontworpen artikelen 3.19.2.5.9, § 1 (BBT 14), 3.19.2.5.11 (BBT 16), 3.19.3.4.2, § 1 (BBT 35) en 3.19.4.2 (BBT 36) van titel III van het VLAREM.

De gemachtigde verschafte de volgende toelichting:

“Zoals algemeen toegelicht in het verslag aan de Vlaamse regering worden, als de BBT een milieuprestatieniveau voorschrijft, bijvoorbeeld een emissiegrenswaarde, geen technieken opgenomen in titel III van het VLAREM. De BBT worden via bindende emissiegrenswaarden geïmplementeerd. Dit is hier het geval. De BBT-GEN gelden voor de beschreven processen waarvoor ook de technieken gelden, bijgevolg worden de technieken niet opgenomen maar enkel de emissiegrenswaarde.”

5.2. De verantwoording van de gemachtigde is niet in overeenstemming met de doelstelling van richtlijn 2010/75/EU. Immers de voorafgaande overweging 12 van voormelde richtlijn luidt:

“De vergunning dient alle noodzakelijke maatregelen te bevatten om een hoog beschermingsniveau van het milieu als geheel tot stand te brengen en om ervoor te zorgen dat de installatie wordt geëxploiteerd volgens de algemene beginselen die van toepassing zijn op de fundamentele verplichtingen van de exploitant. De vergunning dient voorts emissiegrenswaarden voor verontreinigende stoffen of gelijkwaardige parameters of technische maatregelen, passende voorschriften ter bescherming van de bodem en het grondwater alsook monitoringvoorschriften te bevatten. De vergunningsvoorwaarden dienen te worden vastgesteld op basis van de beste beschikbare technieken.”

Het is met andere woorden niet alleen de bedoeling van het systeem van best beschikbare technieken om emissiegrenswaarden en monitoringsvoorschriften vast te stellen, maar eveneens om de meest geschikte technieken op te nemen in vergunningsvoorwaarden teneinde de emissiegrenswaarden te kunnen respecteren.

Aldus dringt zich een getrouwe omzetting van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/2427 op, ook wat betreft de in dat uitvoeringsbesluit opgenomen technieken.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. In de rubriek ‘rechtsgronden’ uit de aanhef dient de verwijzing naar artikel 5.6.2 van het DABM te worden weggelaten.

Artikel 2

7. In punt 18° van “Algemene definities luchtverontreiniging” wordt verwezen naar het grondgebied van de gemeenten Borsbeek en Zwijndrecht. De betrokken gemeenten zijn op 1 januari 2025 respectievelijk opgegaan in de stad Antwerpen en de gemeenten Beveren-Kruibeke-Zwijndrecht. Hierover ondervraagd, heeft de gemachtigde het volgende aangegeven:

“Hier is nog geen rekening mee gehouden. Op basis van deze opmerking zal de gemeente Borsbeek geschrapt worden in het besluit. De gemeente Zwijndrecht zal vervangen worden door ‘de deelgemeenten Zwijndrecht en Burcht’ (de voormalige gemeente Zwijndrecht bestond uit de deelgemeenten Zwijndrecht en Burcht).”

Het strekt tot aanbeveling om het ontwerp in de aangegeven mate te wijzigen.

Bovendien verdient het aanbeveling dat de stellers van het ontwerp zich bij de herbevestiging van de afbakening van de bedoelde speciale beschermingszones zich ervan vergewissen dat de herbevestigde afbakeningen nog steeds relevant zijn.

8. Door de opheffing van alle definities onder de rubriek “Definities emissiejaarverslag (hoofdstuk 4.1)”, wordt de rubriek alle inhoud ontnomen. Het is bijgevolg aangewezen om de volledige rubriek op te heffen en niet iedere definitie afzonderlijk.

Artikel 99

9. Het ontworpen artikel 3.19.1.1, § 1, titel III van het VLAREM bepaalt het toepassingsgebied van de bijkomende sectorale vergunningsvoorwaarden. In punt, 1°), van dit artikel wordt verwezen naar “activiteiten uit inrichtingen”. In titel III van het VLAREM is het evenwel gebruikelijk dat de term “ingedeelde inrichtingen en activiteiten” wordt gehanteerd. De gemachtigde heeft aangegeven dat de redactie op een vergissing berust. Het onderhavige artikel moet in de aangegeven mate worden gewijzigd.

Artikel 100

10. Uit artikel 100 van het ontwerp volgt dat de artikelen 2, 4° tot en met 12°, 4 tot en met 19, 22 tot en met 27 en 55 in werking treden op 12 december 2026. Het verslag aan de Vlaamse Regering geeft daarvoor de volgende verantwoording:

“Dit artikel stelt in het **eerste lid** de datum van inwerkingtreding van de vermelde artikels vast op 12 december 2026, wat overeenkomt met de inwerkingtreding van hoofdstuk 3.19 van titel III van het VLAREM (omzetting BBT-conclusies voor gangbare systemen voor gemeenschappelijk(e) behandeling en beheer van afgassen in de chemiesector”) voor bestaande installaties. Deze wijzigingsartikelen hebben namelijk betrekking op de omzetting van deze BBT-conclusies.”

Op de vraag uit welke bepaling kan worden afgeleid dat de inwerkingtreding van het ontworpen hoofdstuk 3.19 van titel III van het VLAREM wordt vastgesteld op 12 december 2026, antwoordde de gemachtigde:

“Hoofdstuk 3.19 van VLAREM III wordt onmiddellijk van toepassing na publicatie in het Belgisch Staatsblad. Zoals bepaald in artikel 3.19.1.1, §1, tweede lid, moeten bestaande installaties, als vermeld in artikel 3.19.1.2, 3°, uiterlijk op 12 december 2026 voldoen aan de bepalingen, vermeld in dit hoofdstuk. Nieuwe installaties moeten (conform de richtlijn industriële emissies, zoals kan nagelezen worden bij de FAQ op de website van de Europese Commissie) onmiddellijk voldoen.”

Zoals in het verslag aan de Vlaamse Regering wordt aangegeven, hebben de artikelen 2, 4° tot en met 12°, 4 tot 19, 22 tot 27 en 55 van het ontwerp betrekking op de omzetting van de betrokken BBT-conclusies. Gelet op het antwoord van de gemachtigde, valt geenszins in te zien hoe zij voor nieuwe installaties niet onmiddellijk in werking zouden moeten treden, zoals dat het geval is voor het ontworpen hoofdstuk 3.19 van titel III van het VLAREM.

Er zal dan wel in een overgangsbepaling moeten worden voorzien voor bestaande installaties.

Slotopmerking

11. De wetsgeschiedenis wordt in diverse bepalingen op foutieve wijze weergegeven. Het verdient aanbeveling het ontwerp op dit punt na te zien.

Op niet-limitatieve wijze kan naar de volgende bepalingen worden verwezen:

- Artikel 2 van het ontwerp: Artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 ‘houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’ is niet het laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2024, maar bij besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2024.
- Artikel 20 van het ontwerp: Bijlage 4.2.5.2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 ‘houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’ is niet het laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2023, maar bij besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2024.

- Artikel 24 van het ontwerp: Hoofdstuk III van bijlage 4.4.6 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 ‘houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’ is niet gewijzigd, maar vervangen door het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Pierre LEFRANC